

Hoofdstuk 4

Hoe de Heer geneest

God zal ons altijd verbazen over de wijze waarop hij geneest. Hij wil ons zo overvloedig doen deelhebben aan zijn leven, dat we volkomen kunnen leven als zijn kinderen en als erfgenamen van zijn koninkrijk. Maar daartoe moeten wij geheeld worden.

De middelen die hij gebruikt om “zijn Wet in onze harten te prenten en ons te doen wandelen volgens zijn voorschriften” zijn zeer doeltreffend maar altijd verrassend. Hij vraagt ons alleen met hem mee te werken door persoonlijk gebed en door de sacramenten te ontvangen, en dan gewoon af te wachten tot hij ingrijpt.

Als wij bidden en doen wat de H. Geest ons ingeeft, stelt hij ons in staat om de tekens te lezen waarmee hij onze geschiedenis wil helen. Want God gebruikt gewoonlijk verschillende tekens, die altijd aangepast zijn aan de individuele geschiedenis van ieder mens afzonderlijk. Ze zijn het resultaat van een initiatief van God en niet van de mens.

Deze vaak verrassende manier om ons te raken, choqueert ons rationalisme, ons verlangen om alles te beheersen en om ons af te sluiten voor al wat we niet begrijpen. God openbaart zich, en wij moeten zijn gaven ontvangen als een genade, als een van zijn liefdeblijken voor ons.

Deze wijze van genezen heeft niets te maken met een ziekelijke introspectie die op zoek gaat naar de kwetsuren uit ons verleden. In dat geval zouden wij de aandacht richten op onszelf, in plaats van naar Jezus Christus te kijken en ons door hem te laten bekijken. Hij is het die alle knopen losmaakt, die alle bergen neerhaalt en de paden effent, die alle dorens verwijderd die ons leven tot een gevangenis maken en onze toekomst determineren.

Charisma's en genezing

De bediening van de innerlijke genezing wordt ons toevertrouwd door de gelovige gemeenschap. Het is dus belangrijk dat we openstaan voor de charisma's. Het gebruik van de charisma's helpt ons om tijd te winnen en om een veel groter aantal mensen te kunnen begeleiden in hun genezingsproces.

We moeten de charisma's zien als een geschenk van God, die handelt doorheen de mensen die de charisma's ontvangen. Ze verlenen hen een kracht die hen in staat stelt om te handelen in dienst van de gemeenschap. Ze zijn volledig gratis, we moeten ons niet inspannen om ze te ontvangen. Ze hangen ook niet af van de staat van heiligheid van hen die ze ontvangen hebben. Sint-Paulus geeft een opsomming van een aantal charisma's in 1 Kor. 12.

In het gebed voor innerlijke genezing maken de charisma's het mogelijk om de kwetsuur te ontdekken die de Heer wil genezen.

Het charisma van wijsheid

Het charisma van wijsheid geeft de genade om de geloofswaarheden volledig juist te verwoorden en ze aan anderen door te geven. Het stelt ons ook in staat om behoedzaam maar toch doeltreffend om te gaan met mensen die psychisch en geestelijk geblokkeerd of geremd zijn, zonder dat we iets weten over hun concrete situatie. Normaal weten we immers niet waar te beginnen, waarover te spreken of in welke richting te bidden.

Tijdens een retraite was er een jonge vrouw, die zo erg geblokkeerd was dat ze zelfs niet kon spreken. Terwijl we voor haar aan het bidden waren, ontving iemand een innerlijke aandrang om haar linkerarm aan te raken. Hij deed dat en toen raakte de vrouw zodanig in paniek dat ze luid begon te huilen. Wij gingen door met ons gebed totdat ze terug kalmeerde. We begrepen dat er een zeer zware affectieve last in verband met een pijnlijk geburen opeens zeer sterk naar boven was gekomen.

En inderdaad, de vrouw deed haar jasje uit en toonde ons haar linkerarm: die was helemaal misvormd door vele lelijke littekens die waren achtergebleven na een auto-ongeval. Haar arm had geklemd gezeten tussen de verwrongen platen en het ijzerwerk, en was helemaal verbrand door de benzine die uit de tank lekte en vuur gevat had.

Het Woord van kennis

Het Woord van kennis is een ander charisma van de Heilige Geest, dat ook een innerlijke ingeving is over geestelijke aangelegenheden. Dit charisma kan zich manifesteren door een woord, een ingeving, een beeld (waarbij de H. Geest iets in de verbeelding legt), een kleur, een geur, een gevoel van koude, een warmte enz.

Het woord van kennis heeft een profetisch karakter en is een grote hulp bij de genezing.

Terwijl het begeleidingsteam over iemand aan het bidden was, ontving een van hen het woord "slang". De vrouw reageerde zo heftig, dat ze plots wegschoot als de bliksem. Iemand ging haar achterna en bracht haar terug naar het lokaal waar we aan het bidden waren. Ze schreide heftig en liet kreten van afschuw horen.

Toen ze wat bedaard was, vertelde ze het volgende: toen ze vijf jaar was, had haar broer die tien jaar ouder was een slang gevangen. Hij kwam de kamer binnen met het reptiel en liet het in haar nek glijden. Toen het meisje de slang zag, gilte ze van afgrijzen en vluchtte hevig geschrokken de straat op, tot ze bij een bos kwam en daar verloren liep. Ze bleef er heel de nacht tot haar

familie haar daar terugvond.

Een kwetsuur van deze aard blijft zo levendig in het onderbewustzijn aanwezig, dat het is of ze heel recent werd opgelopen. Wanneer de Heer heel de affectieve last die er het gevolg van is, plots naar de oppervlakte haalt, moet men heel voorzichtig omgaan met de reacties van die mensen.

Beelden

Wanneer er over iemand gebeden wordt, krijgt een van de teamleden heel vaak in gebed een beeld om een soort diagnose te stellen van de persoon over wie men aan het bidden is. We spreken van een beeld, in die zin dat het zo concreet is als een visueel beeld op tv. Ondanks het feit dat zo'n beelden gegeven worden tijdens het gebed, moeten we toch zeggen dat ze niet helemaal betrouwbaar zijn, omdat onze verbeelding meestal nog niet volkomen gezuiverd is. Zolang onze eigen verbeelding zelf niet genezen en volkomen vergeestelijkt is, kunnen we nogal wat schade aanrichten door deze beelden uit te spreken.

Zoals we weten, heeft de Boze immers de gewoonte om hen die nog geen afstand hebben gedaan van hun neiging om op te vallen, te misleiden.

Het "beeld" wordt gegeven in het intellect, het manifesteert zich dus op het niveau van onze gedachten. Hetzelfde geldt voor de imaginaire beelden.

Volgend getuigenis illustreert zo'n beeld:

Iemand van het team zegt tijdens het gebed: "Ik heb het beeld van een klein meisje in een kippenhok." En inderdaad: onder de retraitanten bevond zich een jonge vrouw van 18 jaar, die dat beeld meteen herkende.

Toen ze vier jaar was, had haar moeder haar in bed gelegd in lakens met mooie blauwe bloemen. Het meisje vond die bloemen zo prachtig dat ze een schaar nam, er enkele uitknipte en ze tegen de muur speldde.

Enkele uren later kwam de moeder op de kamer van het meisje en riep uit: "Wat een prachtige bloemen!" Maar plots realiseerde ze zich dat het meisje die uit de lakens had geknipt. Ze begon luid te schreeuwen om haar man erbij te roepen. Toen die zag wat er gebeurd was, werd ook hij woedend, nam het meisje vast en sloot haar op in het kippenhok.

Het kind had de reactie van haar ouders niet begrepen. In haar ogen hadden die heel onlogisch gereageerd, haar moeder had immers de bloemen eerst zo mooi gevonden en dan was ze plots woedend geworden. Het kind vertelde alles aan de kippen.

Bij deze herinnering, werd deze vrouw er zich van bewust dat haar ouders met dit gebeuren heel haar creativiteit verstikt hadden. Ze was altijd met veel dingen begonnen, maar ze was er nooit toe gekomen om ze ook af te maken.

Soms gebeurt het ook dat we tijdens het bidden een stank van verrotting waarnemen. Meestal gaat het dan om mensen die lijden aan een diep gevoel van onwaardigheid. Dan moeten we bidden om de oorzaak van deze diepe verwonding te mogen kennen, zodat ze eindelijk zichzelf zouden kunnen aanvaarden.

Het is ook al gebeurd dat we tijdens het gebed een geur waarnemen in een bepaald deel van het lichaam, terwijl we daar niets van gemerkt hadden bij het begin van het gebed. Op dat ogenblik is het interessant om aan die mens te vragen of hij ooit het slachtoffer geweest is van een ongeval, ofwel of hij ooit geopereerd is, daar waar we de geur hebben waargenomen.

De Heer openbaart zichzelf dus op veel verschillende manieren doorheen het woord van kennis. Hij neemt zelf het initiatief en zijn creativiteit kent geen grenzen. Wij moeten alleen vragen om

wijsheid en onderscheiding.

De rust in de Geest

De rust van de Geest is een van de charisma's waarover de grootste betwisting bestaat. We kunnen de H. Geest nochtans nooit genoeg danken voor dit prachtig instrument van genezing.

Waarin bestaat de rust in de Geest?

Wie haar ontvangt, verliest de controle over zijn spieren. Hij is zozeer ontspannen dat hij niet overeind kan blijven staan of blijven zitten. Dan moet men hem op de grond leggen. Hij kan dan wel proberen om op te staan, maar is daar niet toe in staat: hij is bijna letterlijk aan de grond genageld.

Er zijn mensen die zich nooit door de genade zouden laten raken, als het niet was doorheen de rust in de Geest.

Soms schenkt de Heer een voorafgaande behandeling door verschillende graden van rust te verlenen, totdat de persoon eindelijk in staat is de waarheid over zichzelf te aanvaarden. Het is belangrijk de ware rust in de Geest te onderscheiden van de valse. Dit onderscheid leert men door ervaring.

Als de rust in de Geest zich voordoet bij mensen die verwond zijn in de moederschoot of die een moeilijke geboorte hebben doorgemaakt, of die pogingen tot abortus overleefd hebben of van wie de moeder verkracht werd, maakt de Heer soms de precieze omstandigheden waarin de kwetsuur ontstaan is, heel duidelijk, omdat het precies die kwetsuur is die hij wil genezen.

Het gebeurt soms ook dat mensen die in de rust van de Geest komen, de houding van een foetus aannemen of op hun duim beginnen te zuigen.

Wanneer zij sterk verwond werden in de moederschoot, omdat men hun geslacht verwierp, omdat de moeder ernstig ziek was of een operatie had ondergaan of een vermoeiende reis ondernam, of nog sterker als ze fysisch geweld werd aangedaan tijdens haar zwangerschap, hebben we gemerkt dat ze reacties van angst en paniek vertonen. Soms stoten ze zelfs kreetjes uit als van een pasgeborene.

Maar ook het gebruik van de verlostang en de zuiger bij de geboorte veroorzaakt psychische verwondingen bij het kind, evenals een keizersnede, het inslikken van vruchtwater of bewusteloosheid van de pasgeborene door verstikking.

Tijdens de rust in de Geest gebeurt het, dat die mensen dit moeilijk ogenblik herbeleven, ze moeten dan omgeven worden met krachtig gebed, en men kan hen eventueel de ziekenzalving toedienen.

Belangrijk is ook dat men zich ten volle realiseert, dat wie op zo'n moment in de rust van de Geest is en deze genade ontvangt, er zich goed van bewust is wat er zich rondom hem afspeelt. Maar in deze toestand neemt hij alles wat hij hoort, op een selectieve manier in hem op.

Laten we er toch nog aan toevoegen, dat we bij het bidden om genezing niet kost wat kost de rust in de Geest moeten nastreven. Dit charisma overkomt iemand wel of niet, op een heel natuurlijke manier en het is de vrucht van Gods initiatief en niet van het onze.

Sommige mensen zijn soms ontgoocheld als ze de rust in de Geest niet ontvangen en denken dan dat ze niet ten diepste genezen worden. Dikwijls raakt de Heer hen anders aan en zelfs sterker, en ze ontvangen dan een genezing die zelfs dieper gaat dan zonder de rust in de Geest. Belangrijk is dat we ook dit charisma als normaal beschouwen, en dat we met inzicht en overleg weten te reageren als het zich voordoet.

De profetische droom

“In die tijd stort Ik mijn Geest uit over alle vlees. Uw zonen en dochters zullen profeteren, uw oudsten zullen dromen krijgen en uw jongeren zullen visioenen schouwen.” (Jl 3,1)

Wat de profeet hier aankondigt, lijkt zich te realiseren in de profetische droom, waarbij de Heer het onderbewuste heel behoedzaam aanraakt, om een kwetsuur op het spoor te komen waarvan we ons niet bewust waren.

Spijtig genoeg bidden we niet genoeg en slaan we te weinig acht op de richtlijnen van de H. Geest. We kunnen nog niet voldoende omgaan met dit middel, dat God dikwijls gebruikt om onze gekwetste geschiedenis te genezen.

De profetische droom verschilt volledig van de gewone droom. Gewoonlijk doet hij zich voor tegen drie uur in de morgen of ook tijdens het middagdutje.

Maar omdat we de Heer niet vragen naar de betekenis van elk van de bijzondere details, ontgaat ons de genade die bron zou kunnen zijn van een bekering en een diepgaande gedragsverandering.

Een voorbeeld. Iemand vertelt:

“Ik droomde dat ik juist ingeslapen was. De kamer waarin ik me bevond was donker en ik lag in bed naast mijn man te slapen. Mijn droom was zo levendig en echt dat ik mezelf zag alsof het echt was: in hetzelfde bed op mijn gewone plaats naast mijn man.

In het halfduister van de kamer zag ik mijn man opstaan en naar de badkamer gaan. Ik lag aan de rechterkant, zodat de linkerkant leeg was in het midden van het bed.

Ik maakte een beweging met mijn rechtersvoet en bewoog hem over mijn linkerbeen. Toen ik dat deed, raakte ik met de voet iemand aan, wat mij plots heel erg bang maakte. Ik vroeg me onmiddellijk af wat dat was: als mijn man in de badkamer is, wie ligt er dan in het bed?

Toen schrok ik wakker en ik was heel erg bang. Ik nestelde me in de armen van mijn man, die mij troostte en geruststelde.

Toen ik achteraf over deze droom bad, realiseerde ik me dat de Heer me van iets heel fundamenteel wilde genezen. Ik was op dat ogenblik 26 jaar gehuwd. Ik herinnerde me dat ik tot de vooravond van mijn huwelijk elke avond samen met mijn moeder ging slapen. Nog sterker: mijn bed stond in dezelfde kamer als dat van mijn ouders.

Mijn moeder had mij altijd overbeschermd. Ik besepte plots dat heel die levensfase diep in mijn onderbewustzijn was gegrift, in die mate dat onze seksuele relatie altijd moeilijk was geweest, omdat ik voortdurend mijn moeder zag toekijken.

De Heer toonde me dat ik een kindvrouwtje was, onrijp, vol schrik en onzekerheid. Ik had altijd wel beseft dat mijn moeder tegenover mij heel bezitterig was geweest. Maar de Heer liet me zien dat ook ik altijd heel bezitterig was geweest tegenover mijn moeder.

Jezus toonde me daarna ook nog door middel van deze droom dat ik in de loop van de dag nooit aan mijn moeder dacht. Maar ‘s avonds, als ik ging slapen, herleefde telkens de herinnering aan het slapengaan samen met mijn moeder.

Ze overleed in 1978. Ik had het heel moeilijk om haar dood te aanvaarden, zozeer zelfs dat ik het als een verschrikking ervaarde om naar een kerkhof te gaan.

Met Gods genade zijn er veel zaken in mijn echtelijk leven genezen, heel bijzonder onze seksuele relatie en ons samenleven als echtpaar.”

Het pedagogisch beeld

Het Woord van God staat op de eerste plaats in het gebed om innerlijke genezing, want dankzij dit Woord komen indrukwekkende genezingen tot stand.

Wanneer we tijdens het gebed letten op wat er gebeurt bij de persoon voor wie we bidden,

zoeken we langs welke tekst uit de bijbel we aan de Heer kunnen vragen om de affectieve lading van een versterkte kwetsuur of een kwetsuur die te pijnlijk is om te herbeleven, te kunnen ontladen. Ofwel bidden we dat we deze kwetsuur niet onvoorzichtig zouden aanraken, als we ze al kennen. Wij noemen de tekst die we dan ontvangen uit de bijbel een pedagogisch beeld.

De Heer wil die mens er dan toe brengen om de waarheid te ontdekken. Hij weet immers beter dan die mens zelf, waar die een keuze gemaakt heeft voor de dood, waardoor hij zichzelf als het ware heeft ingesloten in een soort kristallen bol. De Heer toont dan dat hij zijn eigen wereld gecreëerd heeft en dat hij afweermechanismen heeft opgebouwd door schuldigen te zoeken en compensaties te beleven. En aldus weigert hij koppig om zijn eigen verantwoordelijkheid en zijn zonde te zien.

Nemen we als voorbeeld iemand die zijn vader afwijst en een sterke moederbinding heeft. Het pedagogisch beeld dat we ontvingen was de blinde van Jericho. (Mk, 10,42-52)

Het gaat over iemand die geestelijk blind is en weigert om van zijn blindheid te genezen. Wat heeft die man ertoe gebracht om zijn vader zo heftig te verwerpen?

De vader van deze jonge man had zijn geboorte voortijdig doen plaatshebben, omdat hij naar het buitenland moest. In het onderbewuste van die jongen leeft de herinnering aan een agressie en een tekort aan respect tegenover zijn persoon, door de injectie die hem gedwongen had om de veilige moederschoot voortijdig te verlaten. Hij werd daar immers gewiegd en gekoesterd door de moeder, die met vreugde uitkeek naar de geboorte van haar eerste kind.

Omwille van de vader werd heel die vredige harmonie in de moederschoot plots verstoord. Hij getuigde: “Ik was aan het bidden rond de genezing van de blinde van Jericho. Ik begon een gesprek met hem waarin bleek dat de blinde eigenlijk helemaal niet wilde genezen.

-Zien? Waartoe? Ik ben gewoon aan mijn situatie.

-Je zou je moeder kunnen zien.

-Mijn moeder zien?

-Jazeker. Dat zou toch goed zijn? En je vader, zou je hem niet willen zien?

-Papa? Die heeft al lang geen plaats meer in mijn leven!

-...

De paradox bereikte haar hoogtepunt toen de blinde zei:

-Weet je, ik zou eigenlijk wel kunnen genezen. Ze kunnen mij opereren, maar dat kost 300 000 Fr. Ik heb daarvan al 250 000 Fr. bijeen gekregen door giften, maar ik heb nog geen beslissing genomen over die ontbrekende 5 000 Fr.

Ik voelde mij oneindig triestig worden toen ik zag hoe weinig die blinde echt verlangde om te genezen. Ik zat op de grond tegen de muur geleund, de benen ingetrokken, het hoofd tegen de knieën. Ik probeerde me kleiner en kleiner te maken en in het donker te verdwijnen. Ik begon te wenen, alles was zwart en donker, en toen, plotseling steeg er een kreet in me op die klonk als een protest: ‘Ik wil niet geboren worden!’ Daarna werd alles rustig. Toen herinnerde ik me dat mijn ouders niet wisten op welke dag ik moest geboren worden, want ze hadden zich in hun berekening vergist. Omdat papa nog enkele examens moest afleggen, had hij gevraagd of ze de bevalling vóór het einde van de maand konden inleiden, want hij moest voor die examens naar het buitenland vertrekken. Hij wilde nog bij de bevalling zijn en zijn kind al gezien hebben.

Die dag, toen ik daar op de grond zat, heb ik plots ontdekt dat ik besta. Ik zat in een diepe duisternis, er was een verschrikkelijke leegte in me en ik had de indruk dat er niemand was die mij ooit daaruit zou kunnen helpen. Maar opeens was er een schitterend licht in me: ik mocht plots ervaren dat in het allerdiepste van die duisternis, het leven in mij explodeerde: ik lééfde!”